

Sygn. akt VI U 611/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2017 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: (...) Przedsiębiorstwa (...)

(...) S.A. z siedzibą w B.

od decyzji : Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 7 lutego 2017 r., znak: (...)

w sprawie: (...) Przedsiębiorstwa (...)

(...) S.A. z siedzibą w B.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o podwyższenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe

I oddala odwołanie;

II zasądza od (...) Przedsiębiorstwa (...)

(...) S.A. z siedzibą w B. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń

Społecznych Oddziału w B. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset)

złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

VI U 611/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 lutego 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. – na podstawie art.36 ust.2 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz art.83 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych – stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe jaka zostanie ustalona dla płatnika składek: (...) S.A. w B. w najbliższym roku składkowym, obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2017r. do 31 marca 2018r., podwyższa się o 100,00%.

W uzasadnieniu tej decyzji Zakład wskazał, iż w dniu 22 listopada 2016r. wpłynął do ZUS Oddziału w B. wniosek Państwowej Inspekcji Pracy (...) w B. o podwyższenie o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe na najbliższy rok składkowy dla płatnika składek: (...) S.A. w B.. Z wniosku tego wynika, że w toku kontroli

przeprowadzonej przez Państwową Inspekcję Pracy Inspektora Pracy (...) w B. w dniach: 10, 12, 19 października 2016r. na budowie zespołu budynków mieszkalnych w B. przy ul. (...) stwierdzono, że pracodawca rażąco narusza przepisy z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, nie zapewniając zabezpieczeń przed upadkiem z wysokości otwartych wyjść na balkony na poziomach III-ej i IV-ej kondygnacji wznoszonego budynku. Powyższe naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy udokumentowano w protokole kontroli nr rej. (...) wraz z dokumentacją fotograficzną. W związku z powyższym Inspektor Pracy wydał płatnikowi pisemne decyzje z rygorem natychmiastowej wykonalności nakazujące usunięcie stwierdzonych uchybień.

Ponowna kontrola przeprowadzona w dniu 10 listopada 2016r. na wymienionej budowie w B. przy ul. (...) wykazała, że pracodawca nadal rażąco narusza przepisy z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, dopuszczając w dniu 10 listopada 2016r. dwóch pracowników do pracy polegającej na rozładunku palet z cegłami na podeście balkonu na wysokości trzeciego piętra wznoszonego budynku bez jakiegokolwiek zabezpieczenia ich przed możliwością upadku z wysokości. W zakresie stwierdzonego bezpośredniego zagrożenia zdrowia i życia ludzkiego Inspektor Pracy wydał płatnikowi decyzję z rygorem natychmiastowej wykonalności nakazującą wstrzymanie prac.

W obydwu wyżej wymienionych kontrolach ustaleń dokonano w obecności osób reprezentujących podmiot kontrolowany, które nie wniosły zastrzeżeń do treści protokołów kontroli.

Powyższy stan faktyczny ujawniony w toku kolejnych kontroli potwierdził, że pracodawca nie podjął skutecznie obowiązków w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy określonych w art.207 § 2 ustawy Kodeks pracy i przepisach wykonawczych do tej ustawy, w tym rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. Nr 47, poz.401).

Pismem z dnia 9 stycznia 2017r. Spółka (...) złożyła wniosek o odstąpienie od wydania przez ZUS decyzji z uwagi na brak podstaw do wydania tego typu decyzji. Wobec tego ZUS Oddział w B. wystąpił do Państwowej Inspekcji Pracy (...)w B. z wnioskiem o zajęcie stanowiska wobec uwag wniesionych przez Spółkę (...).

Pismem z dnia 26 stycznia 2012r. Państwowa Inspekcja Pracy (...)w B. podtrzymała wniosek z dnia 21 listopada 2016r. o podwyższenie o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe.

Mając powyższe na uwadze Zakład orzekł jak w sentencji decyzji.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosł płatnik składek: (...) S.A. w B. domagając się:

- uchylecia przez ZUS Oddział w B. zaskarżonej decyzji w całości i wydania nowej decyzji odmawiającej stwierdzenia podwyższenia o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalonej na najbliższy rok składkowy dla skarżącej;
- a w przypadku nieuchylecia tej decyzji w ramach samokontroli, skarżąca domagała się jej uchylecia w całości i orzeczenia co do istoty sprawy poprzez przyjęcie, iż brak jest podstaw dla stwierdzenia podwyższenia o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalonej na najbliższy rok składkowy dla skarżącej.

Ponadto odwołująca się Spółka wnosiła także o zasądzenie od organu na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Zaskarżonej decyzji odwołująca zarzucała:

- naruszenie art.7 K.p.a. w zw. z art.77 K.p.a. poprzez nieustalenie stanu faktycznego w sprawie, co w konsekwencji doprowadziło do wadliwego zastosowania art.36 ust.1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych,
- naruszenie art.10 K.p.a. w zw. z art.80 K.p.a. i art.81 K.p.a. poprzez niezapewnienie czynnego udziału skarżącej w toku postępowania oraz uniemożliwienie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w toku

postępowania, a mianowicie niepoinformowanie skarżącej o wniesieniu przez Państwową Inspekcję Pracy (...) w B. pisma z dnia 26 stycznia 2017r. o podtrzymaniu wniosku z dnia 21 listopada 2016r. o podwyższenie o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek, a także nieprzeprowadzenie jakichkolwiek dowodów przez organ w sprawie, co skutkowało bezskutecznym i wadliwym przyjęciem za prawdziwe twierdzeń Państwowej Inspekcji Pracy.

W uzasadnieniu powyższych zarzutów odwołująca się Spółka Akcyjna podnosiła, iż ZUS Oddział w B. wydał zaskarżoną decyzję w oparciu o skargi i niekompletny materiał dowodowy. Odwołująca wskazywała przy tym, iż dla kwalifikacji ewentualnego naruszenia norm bezpieczeństwa i higieny pracy jako rażącego (art.36 ust.1 ustawy wypadkowej) konieczne jest ustalenie czy dane naruszenie stwarza bezpośrednie zagrożenie życia i zdrowia pracowników (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2014r. I UK 318/16). W rzeczonej sprawie lakoniczny opis rzekomego naruszenia (nieuwzględniający podstawowych informacji, takich jak chociażby dane pracowników, którzy w dniu 10 listopada 2016r. mieli wykonywać pracę na wysokości III piętra budynku) przedstawiony przez Państwową Inspekcję Pracy i bezkrytycznie zaakceptowany przez organ, nie pozwala – zdaniem skarżącej – na bezsporne ustalenie, iż w sposób rażący naruszyła ona jakiegokolwiek normy prawa pracy. Za okoliczność istotną odwołująca się uważała to, iż ZUS jako organ upoważniony do wydania decyzji w sprawie nie był związany oceną zawartą we wniosku Państwowej Inspekcji Pracy, a decyzja powinna być wydana po samodzielnym ustaleniu stanu faktycznego i dokonaniu jego oceny prawnej przez organ w oparciu o wyczerpujący i kompletny materiał dowodowy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2013r. I UK 526/12). Tymczasem po wniesieniu przez skarżącą pisma z dnia 9 stycznia 2017r., w którym zaakcentowano konieczność uzupełnienia materiału dowodowego w sprawie, organ nie podjął jakichkolwiek działań i kroków, by ustalić rzeczywisty stan faktyczny.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych ograniczył się do pobieżnego zbadania dokumentacji Państwowej Inspekcji Pracy – w dalszym ciągu nie ustalono chociażby danych pracowników, którzy mieli doświadczyć naruszenia norm prawa pracy, a także szczegółowego charakteru owych rzekomych naruszeń. Organ bezrefleksyjnie przyjął za prawdziwe twierdzenia Państwowej Inspekcji Pracy wskazane pierwotnie we wniosku z dnia 21 listopada 2016r., a następnie potwierdzone pismem z dnia 26 stycznia 2017r.

Skarżąca Spółka twierdziła przy tym, iż jako pracodawca dochowała należytej staranności przy zabezpieczeniu placu budowy. Praca została zorganizowana zgodnie z wszelkimi obowiązującymi normami bezpieczeństwa i higieny pracy. Nadto skarżąca kategorycznie zaprzeczyła, aby jako pracodawca naruszyła jakiegokolwiek przepisy z zakresu prawa pracy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy. Nie zgodziła się także ze stanowiskiem Państwowej Inspekcji Pracy, która ograniczyła się do ogólnego stwierdzenia, iż pracodawca w rażący sposób narusza przepisy z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, nie wskazując jednocześnie jakichkolwiek dowodów na powyższe, co nie zostało potwierdzone również w żaden sposób przez organ. Zatem brak jest jakichkolwiek podstaw do wydania decyzji o treści i zakresie w jakim dopuścił do tego organ.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wnosił o oddalenie odwołania i zasądzenie od odwołującej się na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska procesowego Zakład powołał się na argumenty przedstawione uprzednio w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. była generalnym wykonawcą inwestycji – zespołu budynków mieszkalnych wielorodzinnych w B. przy ul. (...). W dniach 10, 12 i 19 października 2016r. Starszy Inspektor Pracy Państwowej Inspekcji Pracy (...)w B. E. Z. przeprowadziła kontrolę na wyżej wskazanej inwestycji, w trakcie której stwierdzono następujące nieprawidłowości:

- nieprawidłowości na budynku A

- brak pełnego zabezpieczenia przed dostępem pracowników wejścia do I-ej i IV-ej klatki schodowej (schody bez barier chroniących przed upadkiem z wysokości). Według oświadczenia kierownika zwyczajowo przyjęto, że klatki nie mają być używane.
- brak wykonanego zabezpieczenia przed dostępem pracowników w przejściach poziomych między poszczególnymi klatkami, stanowiących dojścia do pomieszczeń na poziomach poszczególnych kondygnacji do I-ej i IV-ej klatki schodowej,
- brak oznakowania i informacyjnego i ostrzegawczego wyłączonych z użytkowania klatek schodowych nr I i nr II,
- brak części balustrady chroniącej przed upadkiem z wysokości na poziomie IV-ej kondygnacji w II-ej klatce schodowej,
- brak zabezpieczenia odkrytych szachtów instalacyjnych w użytkowanych klatkach II i III,
- brak zabezpieczenia odkrytych krawędzi antresoli przed upadkiem z wysokości w pomieszczeniach na III piętrze (IV-ej kondygnacji naziemnej) – na antresolach nie były prowadzone żadne prace budowlane, na antresolach złożone były materiały budowlane dla dekarzy,
- brak zabezpieczenia zbiorowego przed upadkiem z wysokości w miejscach pozostawionych otwartych ram balkonowych bez wypełnionych skrzydeł w ścianach zewnętrznych realizowanego budynku,
- brak zabezpieczenia przed upadkiem z wysokości otwartych wyjść na balkony na poziomach III-ej i IV-ej kondygnacji,
- brak wypełnienia części balustrad ochronnych przy szybach windowych w II-ej i III-ej klatce schodowej (brak balustrady pośredniej i deski krawężnikowej),
- brak zapewnionego zabezpieczenia przed dostępem osób postronnych do pomieszczeń, w których wykonywane są maszynowo (metodą natryskową) tynki wewnętrzne.
- nieprawidłowości na budynku B:
 - brak zabezpieczenia, przed dostępem pracowników, wejścia do wyłączonej z użytkowania II-ej klatki schodowej (schody bez barier chroniących przed upadkiem z wysokości),
 - brak zabezpieczenia, przed dostępem pracowników, przejścia poziomego stanowiącego dojście do pomieszczeń, na poziomach poszczególnych kondygnacji w II-ej klatce schodowej,
 - brak oznakowania i informacyjnego i ostrzegawczego wyłączonej z użytkowania klatki schodowej,
 - brak wypełnienia balustrady chroniącej przed upadkiem z wysokości szybu windy na poziomie III-ej kondygnacji w użytkowanej klatce schodowej (brak bariery pośredniej i deski krawężnikowej),
 - brak zabezpieczenia odkrytych szachtów instalacyjnych w użytkowanej klatce schodowej.
- nieprawidłowości na budynku C:
 - brak bezpiecznego i odpowiadającego wymogom bhp przejścia komunikacyjnego, stanowiącego dojście do biegu schodów w I-ej klatce schodowej (ułożone wybrukowane palety drewniane),
 - brak trwałego mocowania wypełnienia balustrady chroniącej przed upadkiem z wysokości szybu windowego na I piętrze i na II kondygnacji naziemnej,

- brak balustrady w korytarzu, przy klatce schodowej od strony szybu windy na poziomie II-jej kondygnacji,
- brak zabezpieczenia szachtów instalacyjnych w korytarzach na poziomie III-jej i IV-jej kondygnacji,
- brak zabezpieczenia zbiorowego przed upadkiem z wysokości w miejscach pozostawionych otwartych ram balkonowych bez wypełnionych skrzydeł,
- brak balustrady chroniącej przed upadkiem z wysokości na poziomie płyty spoczynkowej w klatce IV kondygnacji naziemnej (III – piętra),
- brak zabezpieczenia przed upadkiem z wysokości otwartych wyjść na balkony na poziomach III-jej i IV-jej kondygnacji.

Powyższy protokół kontroli podpisany został przez Prezesa Zarządu odwołującej się Spółki (...). Spółka (...) nie wniosła zastrzeżeń do protokołu.

(dowód: odpis protokołu kontroli z dnia 19 października 2016r. k.37 – 47 a.s.)

W dniu 10 listopada 2016r. Młodszy Inspektor Pracy Państwowej Inspekcji Pracy (...) w B. M. W. przeprowadził ponowną kontrolę na wyżej wskazanej inwestycji, w trakcie której stwierdził, co następuje:

- prace polegające na transportowaniu za pomocą dźwigu palety z cegłami (paleta z cegłami transportowana była na trzecie piętro wznoszonego budynku),
- prace polegające na rozładunku ww. palet z cegłami odbywające się na podeście balkonu na wysokości trzeciego piętra wznoszonego budynku,
- powyższe prace na budowie w chwili kontroli na rzecz kontrolowanej firmy wykonywali: A. G., A. D. i D. S.,
- A. G. i A. D. w chwili kontroli znajdowali się na balkonie na wysokości trzeciego piętra przy przetransportowanej palecie z cegłami – widok na zdjęciach nr 1 i 2 w dokumentacji fotograficznej, która stanowi załącznik nr 1 do protokołu kontroli,
- pracownicy A. G. i A. D. nie byli zabezpieczeni przed upadkiem z wysokości (stwierdzono brak środków ochrony indywidualnej i zbiorowej),
- ustalono, że majster budowy D. S. znajdował się podczas transportowania i rozładunku palety z cegłami na poziomie „zero” przy dźwigu transportującym w.w. materiał,
- na podstawie okazanego dziennika budowy stwierdzono, że kierownikiem budowy jest P. W.,
- ponadto kierownik budowy okazał opracowany plan (...),
- ustalono, że w trakcie kontroli podmiot reprezentuje upoważniony pełnomocnik, tj. kierownik budowy P. W. (upoważnienie/pełnomocnictwo P. W. stanowi załącznik nr 2 do protokołu kontroli).

W związku z powyższymi nieprawidłowościami kontrolujący Inspektor Pracy wydał nakaz wstrzymania prac rozładunkowych palet z cegłami do czasu zabezpieczenia pracowników przed upadkiem z wysokości.

Kontrolowana Spółka Akcyjna (...) nie zgłosiła zastrzeżeń do treści protokołu kontroli. W jej imieniu protokół podpisał w dniu 10 listopada 2016r. kierownik budowy P. W., legitymujący się upoważnieniem Prezesa Zarządu Spółki (...) R. L..

(dowody: odpis protokołu kontroli – k.28 – 31 a.s., odpis nakazu – k.34 – 35 a.s., odpis pisemnego upoważnienia – k.33 a.s.)

Wnioskiem z dnia 21 listopada 2016r. Młodszy Inspektor Pracy Państwowej Inspekcji Pracy (...) w B. M. W. zwrócił się - na podstawie art.36 ust.1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. o podwyższenie płatnikowi składek: (...) SA w B. o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalonej na najbliższy rok składkowy w związku ze stwierdzeniem w czasie dwóch kolejnych kontroli przeprowadzonych w dniach 10, 12, 19 października 2016r. oraz w dniu 10 listopada 2016r. rażącego naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

Po rozpatrzeniu tego wniosku Zakład wydał zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzję.

Spór między stronami dotyczył kwestii, czy powyższa decyzja wydana została zgodnie z art.36 ust.1 i ust.2 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2017r., poz.1773 – dalej oznaczanej jako ustawa wypadkowa), który stanowi:

- w ustępie 1, że inspektor pracy może wystąpić do jednostki organizacyjnej Zakładu właściwej ze względu na siedzibę płatnika składek z wnioskiem o podwyższenie płatnikowi składek, u którego w czasie dwóch kolejnych kontroli stwierdzono rażące naruszenie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalonej na najbliższy rok składkowy;
- w ustępie 2, iż decyzję w sprawie podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, o której mowa w ust.1, wydaje Zakład.

W szczególności odwołująca się Spółka kwestionowała w toku postępowania administracyjnego i sądowego, iż w ogóle nie miało miejsca z jej strony jakiegokolwiek rażące naruszenie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy dawał pełne podstawy do dokonania ustalenia, zgodnie z którym dwie kolejne kontrole przeprowadzone u powodowego płatnika składek przez Inspektorów Państwowej Inspekcji Pracy (...)w B. stwierdziły rażące naruszenia przez podmiot kontrolowany przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. Wyżej przywołane fragmenty protokołów kontroli z dnia 19 października 2016r. i z dnia 10 listopada 2016r. wskazywały na konkretne naruszenia przepisów bezpieczeństwa pracy na realizowanej pod nadzorem generalnego wykonawcy inwestycji – powodowego płatnika. Naruszenia te udokumentowane zostały fotografiami konkretnych obiektów budowlanych przy ul. (...) w B.. W tym miejscu wystarczy wskazać przykładowo na brak środków indywidualnej i zbiorowej ochrony przed upadkiem z wysokości – z balkonu III piętra wznoszonych budynków. Balkony nie posiadały zamontowanych balustrad ochronnych III i IV kondygnacji, a w trakcie drugiej kontroli przeprowadzonej w dniu 10 listopada 2016r. zatrudnione na budowie osoby: A. G. i A. D. wykonywali prace, polegające na rozładunku palety z ceglami umieszczonej na niezabezpieczonym balustradami ochronnymi balkonie i bez indywidualnych zabezpieczeń przed upadkiem z wysokości.

W tym miejscu wyeksponować należy, iż dowody z protokołów kontroli są dowodami z dokumentów urzędowych, sporządzonymi w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w zakresie ich działania i stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art.244 § 1 K.p.c.).

Dokumenty te korzystają m.in. z domniemania zgodności ich treści z prawdą. Domniemanie to nakazuje uznać za zgodne z prawdą to, co w sposób urzędowy zostało w dokumencie zaświadczone.

Domniemanie to może zostać obalone przez skuteczne przeprowadzenie dowodu z przeciwności (dowodu przeciwko wnioskowi domniemania), jednak ciężar tego dowodu spoczywa na stronie zaprzeczającej (art.252 K.p.c.). Strona ta, chcąc zadośćuczynić spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu, powinna zatem wykazać, że przedłożony w postępowaniu sądowym dokument urzędowy jest nieprawdziwy.

Stronie powodowej nie udało się jednak w toku niniejszego procesu podważyć autentyczności i prawdziwości protokołów kontroli i wydanego w wyniku jednej z kontroli nakazu.

Po pierwsze w tym zakresie strona powodowa nie wykazała inicjatywy dowodowej, a dowód z zeznań świadka M. W. (e-protokół rozprawy k.69) – wnioskowany przez stronę pozwaną – jedynie potwierdził ustalenia i wnioski protokołów kontroli (czyli ich zgodność z prawdą).

Jednocześnie zwrócić należy uwagę na to, iż do treści tych dokumentów powodowy płatnik nie złożył w postępowaniu kontrolnym żadnych uwag i zastrzeżeń, co pośrednio świadczy o uznaniu ustaleń i wniosków kontroli za zasadne i zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy.

Zatrudniony przez powodową Spółkę kierownik budowy P. W. obowiązany był – zgodnie z art.22 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane(t.j. Dz. U. z 2017r. poz.1332) – między innymi do:

- zapewnienia zorganizowania budowy i kierowania budową obiektu budowlanego w sposób zgodny z przepisami, w tym techniczno – budowlanymi oraz przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy,
- koordynowania realizacji zadań zapobiegających zagrożeniom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.

Jak wykazało postępowanie dowodowe kierownik budowy zatrudniony przez powodową Spółkę nie wypełnił powyższych obowiązków, co w konsekwencji obciąża także powodową Spółkę jako generalnego wykonawcę inwestycji

Dowód z zeznań świadka M. W. potwierdzał, że osoby pracujące na balkonie III-iej kondygnacji budynku nie były wyposażone w szelki bezpieczeństwa, które powinny być solidnie zamontowane wewnątrz budynku i które mogłyby zabezpieczać te osoby przed upadkiem ze znacznej wysokości. Balkon na którym wykonywano czynności transportowe nie był wyposażony w balustrady ochronne. Wykonywanie zatem pracy na tym balkonie bez środków ochrony indywidualnej stwarzało bezpośrednie niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia osób zatrudnionych na budowie.

W wyroku z dnia 8 grudnia 2015r. II UK 415/14 (LEX nr 1955507) Sąd Najwyższy wskazał, iż ustawodawca w treści art.36 ust.1 ustawy wypadkowej nie sformułował definicji „rażącego naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy”, niemniej przyjmuje się, że jako „rażące” należy rozumieć takie naruszenie przepisów bhp, które stwarza bezpośrednie zagrożenie życia i zdrowia pracowników, a pojęcie „bezpośredniego zagrożenia życia i zdrowia pracownika” wyjaśniano w sprawach wykroczeń przeciwko prawom pracownika polegających na nieprzestrzeganiu przepisów bhp oraz odpowiedzialności karnej określonej w art.220 k.k. Ponadto w judykacie tym Sąd Najwyższy zwrócił uwagę na to, że gdy pracownicy wykonywali pracę na wysokości bez odpowiedniego zabezpieczenia, pracodawca ponosi odpowiedzialność za to, że tolerował łamanie zasad bhp, nawet gdy zapewniał na budowie odpowiednie zabezpieczenie indywidualne. Obowiązek zapewnienia pracownikom świadczącym pracę bezpiecznych i higienicznych warunków pracy wynika z art.207 § 1 i § 2 K.p. oraz z przepisów działu X K.p. i przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art.237¹⁵ § 1 i § 2 K.p.). Z tej perspektywy należy oceniać znaczenie udostępnienia indywidualnego sprzętu zabezpieczającego na terenie budowy oraz uprzedniego przeszkolenia pracowników w dziedzinie przestrzegania przepisów bhp, a równocześnie dostrzec, że wskazanym okolicznościom towarzyszyły liczne zaniechania po stronie pracodawcy, w szczególności dopuszczenie pracowników przez kierownika budowy do pracy na wysokościach bez odpowiedniego zabezpieczenia.

Powołany wyrok Sądu Najwyższego potwierdza wykładnię art.36 ust.1 ustawy wypadkowej, która za rażące naruszenie przepisów bhp przez płatnika składek uznaje niezapewnienie środków ochrony indywidualnej osobom zatrudnionym na budowie przy pracach na wysokości.

Wobec powyższych ustaleń i argumentów Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴ § 1 K.p.c. oddalił odwołanie, uznając iż zaskarżona decyzja była zgodna z art.36 ustawy wypadkowej.

W punkcie II wyroku na podstawie art.99 § 1 i § 3 K.p.c. w zw. z art.99 K.p.c. i § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz.1804 ze zm.) strona powodowa jako przegrywająca spór została obciążona poniesionymi przez pozwanego kosztami procesu, na które złożyło się wynagrodzenie reprezentującego tę stronę radcy prawnego, ustalone według stawki minimalnej adekwatnej do wartości przedmiotu sporu przewyższającej 5.000 zł.